

talelser om det. Jeg har ikke selv stor Tro til, at Forsøget lykkes. Jeg tror nemlig ikke, at man med virkelig Fordel kan bygge saadanne Lokomotiver, medmindre man laver en ligefrem Specialfabrik, og det kunne vi maaske dog ikke gøre. Men jeg mener, at det var jo et Forsøg værd. Det undrer mig for øvrigt, at den højtærede Minister, saa vidt jeg har kunnet se, var noget imod at lade disse Lokomotiver bygge her i Landet, og det undrede mig saa meget mere, som den højtærede Minister henvendte til mig, da jeg forrige Gang rejste dette Spørgsmaal, udtalte, at han mente ikke, at det var „nødvendigt at tage saa haardhændet paa denne Sag, idet det forekommer mig, at den store Interesse, som vises Spørgsmaalet fra store Dele baade af dette Tings og det andet Tings Medlemmer, sammen med den Interesse, der vises Spørgsmaalet fra Jernindustriens Side, sikkert vil bidrage til, at vi komme til at tage denne Industri op“. Det forekommer mig derfor, at den højtærede Minister egentlig ogsaa selv har ønsket eller antydnet, at man burde tage denne Industri op, og jeg vil altsaa haabe, at den Bemyndigelse, som nu er gives her paa Finansloven, maa blive fulgt, og at der maa blive gjort et Forsøg i den Retning, som er antydnet. Jeg skal indrømme, at dette er jo ikke nogen direkte Besparelse. Det er naturligvis i Øjeblikket snarere en Udgift at bygge disse Lokomotiver her, idet man vel nok kan faa dem billigere i Udlandet end her. Men skulde det lykkes, er det dog et Spørgsmaal, om det ikke i det lange Løb kunde blive til nogen Besparelse.

Der er en enkelt Sag, jeg til Slutning lige vil berøre, og jeg kommer der ind paa en Sag, der er meget debatteret i Folketinget. Det er Spørgsmaalet om Flytningen eller Bibeholdelsen af Garnisonen i Fredericia. Jeg skal ikke komme ind paa de Grunde, som have ledet den højtærede Forsvarsminister til at bibeholde en Del af Garnisonen i Fredericia. Fra et rent Lægmandsstandpunkt maa jeg tilstaa, at jeg har egentlig aldrig forstaaet, at det kunde være til nogen videre Nytte at have Tropper ovre i Jylland. Jeg siger det aabent og ærligt — men jeg siger det ogsaa kun ganske som Lægmand — at jeg har altid troet, at man burde koncentrere sit Forsvar, saa vidt muligt, her paa Sjælland og særlig omkring København, og at det, man anbringer i Jylland, var, jeg vil ikke sige Kanonføde, men i alt Fald til megen ringe

Nytte. Jeg maa ogsaa tilstaa, at da jeg har den Betragtning, saa er det mig ret ligegyldigt, om en Garnison ligger i Aarhus eller i Fredericia, og jeg tror ikke, at det spiller nogen stor Rolle. Imidlertid var man jo paa det rene med fra alle Sider, at Fredericia ikke egnede sig som Garnisonsby — var umulig, tror jeg, der blev sagt —, og til Trods derfor bliver den dog alligevel bevaret. Jeg tror, som sagt, ikke, at der sker nogen videre Ulykke derved, for jeg tror, at hverken denne Besætning i Fredericia eller den i Aarhus vil kunne komme herover i Krigstilfælde, og jeg tror heller ikke, at de ville kunne forsvare Jylland, saa i og for sig spiller Spørgsmaalet ikke nogen stor Rolle for mig, men det har givet en vis Usikkerhed, at man nu lod Garnisonen blive liggende der. Af hvad Grund den højtærede Minister har gjort det, skal jeg ikke komme ind paa og skal heller ikke spørge den højtærede Minister derom. Han har jo i Folketinget nævnt den historiske Betydning, tror jeg det var, som Fredericia havde. Nogen meget vægtig Grund er det jo ikke, men jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa nogen nærmere Omtale af Grundene. Det er i Anledning af et andet lignende Spørgsmaal, jeg har fremdraget denne Sag. Det er, fordi man er ved at anlægge et Haubits-Fort ude ved Taarbæk. Jeg ved ikke rigtig, hvorledes det forholder sig. Jeg har først i Gaar i Bladene set noget om et Protestmøde, der er afholdt i Taarbæk om denne Sag, og det viser sig, at man i den gode By Taarbæk er højt oppe i Anledning af, at dette Fort skal lægges derude. Efter et Referat, jeg har her, tales der om, at Byens Eksistens vil blive ødelagt, hvis det Fort anlægges. Det skal anlægges i Nærheden af Kirken, og det siges, at Skydningen ved Kirken vil fremkalde voldsomme Rystelser i Bygningen, saaledes at der ikke vil blive en hel Rude i Kirken. I Anledning af disse knuste Ruder fordrer man, at Fortet ikke maa anlægges derude ved Taarbæk, men skal lægges et andet Sted. Jeg skal herom sige, at det forekommer mig, at man nu begynder at gaa en lille Smule vidt i Retning af den Slags Protester. Jeg vilde ikke have det mindste imod, at man ude i Taarbæk havde sagt saadant noget som: vi ønske, at Sagkundskaben først og fremmest skal høres, og hvis det er nødvendigt, at dette Fort skal lægges her for Landets Forsvars Skyld, saa blive vi nødt til at bøje os, men er det ikke aldeles nødvendigt, kan det lægges et andet Sted,